

Výrok

- 1) Článek 6 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že pravidlo koncentrace příslušnosti v případě více žalovaných, které je stanoveno v tomto ustanovení, lze uplatnit na žaloby směřující k určení, že podniky, které se na jediném a trvajícím porušení zákazu kartelových dohod stanoveném v unijním právu, jež bylo konstatováno rozhodnutím Evropské komise, podílely ze zeměpisného a časového hlediska odlišným způsobem, jsou povinny společně a nerozdílně nahradit škodu a v této souvislosti předložit informace, a to i v případě, že žalobce vzal žalobu zpět vůči jedinému z žalovaných, který má bydliště nebo sídlo v členském státě, kde má sídlo soud, u něhož bylo zahájeno řízení, ledaže by byla prokázána existence tajné dohody mezi žalobcem a uvedeným spolužalovaným uzavřené s cílem uměle vytvořit nebo zachovat podmínky pro použití uvedeného ustanovení v době podání této žaloby.
- 2) Článek 5 bod 3 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že je-li od žalovaných usazených v různých členských státech v soudním řízení požadována náhrada škody v důsledku jediného a trvajícího protiprávního jednání, na kterém se podíleli v několika členských státech v různých obdobích a na různých místech, přičemž toto porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 bylo zjištěno Evropskou komisí, ke škodné události došlo ve vztahu ke každé údajné oběti posuzované samostatně a každá z nich si může na základě uvedeného čl. 5 bodu 3 zvolit, že podá žalobu buď u soudu místa, kde byla dotyčná kartelová dohoda definitivně uzavřena, nebo případně místa, kde byla uzavřena zvláštní dohoda, kterou lze označit za příčinnou událost vedoucí ke vzniku tvrzené škody, nebo u soudu místa jejího vlastního sídla.
- 3) Článek 23 odst. 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy je v soudním řízení požadována náhrada škody za porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, umožňuje zohlednit doložky o příslušnosti obsažené ve smlouvách o dodání, i když má takové zohlednění za následek odchýlení se od pravidel pro určení mezinárodní příslušnosti stanovených v čl. 5 bodě 3 nebo čl. 6 bodě 1 uvedeného nařízení, a to pod podmínkou, že tyto doložky odkazují na spory, které se týkají odpovědnosti za porušení práva hospodářské soutěže.

(¹) Úř. věst. C 298, 12.10.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. května 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španělsko) – Andrés Rabal Cañas v. Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-392/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Hromadné propouštění — Směrnice 98/59/ES — Pojem ‚závod‘ — Způsoby určení počtu propuštěných pracovníků“

(2015/C 236/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andrés Rabal Cañas

Žalovaní: Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantía Salarial

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 první pododstavec písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která zavádí jako jedinou referenční jednotku podnik namísto závodu, jestliže důsledkem použití tohoto kritéria je, že informační a konzultační postup stanovený v článcích 2 až 4 této směrnice se nepoužije, přestože v případě, kdy by byl referenční jednotkou závod, by musela být dotčená propuštění kvalifikována vzhledem k definici uvedené v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) uvedené směrnice jako „hromadné propouštění“.
- 2) Článek 1 odst. 1 směrnice 98/59 musí být vykládán v tom smyslu, že za účelem konstatování, že došlo k „hromadnému propouštění“ ve smyslu uvedené ustanovení, není namístě zohlednit i případy individuálního skončení pracovního poměru na základě smluv uzavřených na dobu určitou nebo pro vykonání určitých prací, dojde-li k těmto skončením v den uplynutí platnosti smlouvy nebo vykonání práce.
- 3) Článek 1 odst. 2 písm. a) směrnice 98/59 musí být vykládán v tom smyslu, že pro konstatování existence hromadných propouštění uskutečněných na základě pracovních smluv uzavřených na dobu určitou nebo pro vykonání určitých prací není nezbytné, aby příčina takových hromadných propouštění vyplývala z téhož rámce hromadného nábory pracovních sil na tutéž dobu nebo tytéž práce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

**Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. června 2015 – Stichting Corporate Europe
Observatory v. Evropská komise, Spolková republika Německo**

(Věc C-399/13 P) ⁽¹⁾

**„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Přístup k dokumentům unijních orgánů —
Dokumenty týkající se obchodních jednání mezi Evropskou unií a Indickou republikou — Plný přístup —
Zamítnutí“**

(2015/C 236/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Stichting Corporate Europe Observatory (zástupce: S. Crosby, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Clotuche-Duvieusart a I. Zervas, zmocněnci)

Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Stichting Corporate Europe Observatory se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 21.9.2013.